

Grey Scale #13

DANES PICTA .COM

A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO

im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

M

DO UŻYTKU
BIBLIOTECZNEGO

TAJNE

Egz. Nr. 3

153

plk dypl. K. DIDEŃKO

ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA WOJSK INŻYNIERYJNYCH NA POLU WALKI

(Wykład)

BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
KATEDRY SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

34724

WARSZAWA

LISTOPAD

1970

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO
im. Generała Broni Karola Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

M

DO UŻYTKU
BIBLIOTEKOWEGO

TAJNE

Egz. Nr

3

193.

plk dypl. K. DIDEŃKO

**ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA WOJSK
INŻYNIERYJNYCH NA POLU WALKI**

(Wykład)

60 26 0 42 1 11 0 34
BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

034724

WARSZAWA

LISTOPAD

1970

Insk. prot. 12617

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O
im. gen. broni K. Świerczewskiego

KATEDRA TAKTYKI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

ZATWIERDZAM
SZEFA KATEDRY TWInż.

plk dypl.mgr M. REZIECKI

DO WYTKU
KATEDRY

T A J N E

Egz.nr 3

Plk dypl. K. DIDEŃKO

ORGANIZACJA I ZASADY DZIAŁANIA WOJSK INŻYNIERYJNYCH
NA POLU WALKI

/Wykład/

WARSZAWA

Listopad

1970 r.

BIBLIOTEKA SZKOLENIOWA
AKADEMII SZTABU GENERALNEGO
im. gen. broni K. Świerczewskiego

AA
34724

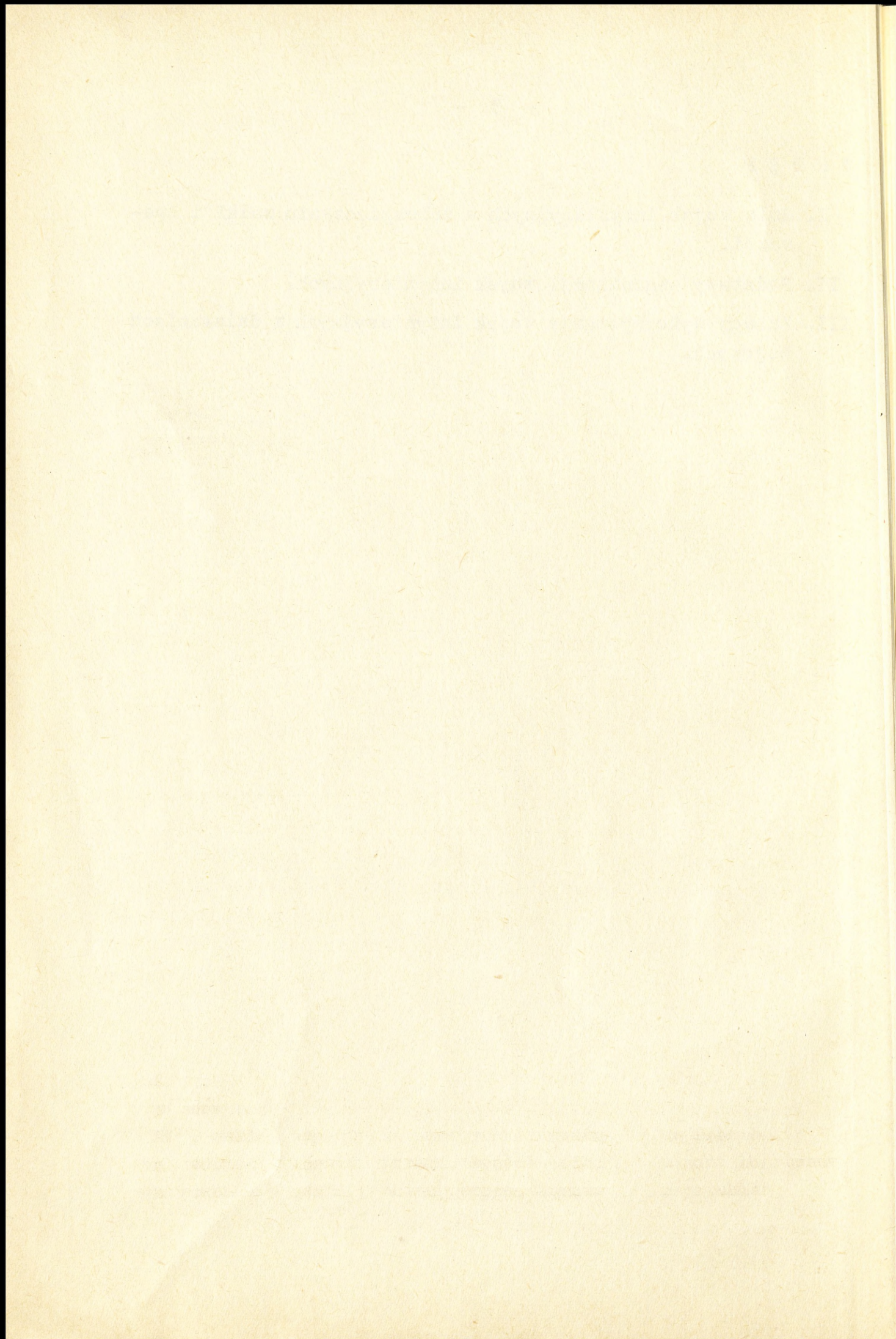
1875

1875

W S T Ę P

- I. Rola wojsk inżynieryjnych w zabezpieczeniu walki i operacji.
- II. Podstawy organizacji wojsk inżynieryjnych.
- III. Zasady wykorzystania wojsk inżynieryjnych w działaniach bojowych.

WSTĘP

Doświadczenia I wojny światowej wykazały, że znaczenie wojsk inżynieryjnych niepomniernie wzrosło i chociaż po tej wojnie zdawano sobie sprawę z konieczności ich motoryzacji i mechanizacji, w okresie międzywojennym niewiele w tym kierunku uczyniono. Dopiero w czasie II wojny światowej rozwój wojsk inżynieryjnych we wszystkich armiach był gwałtowny. Następuje rozwój organizacyjny i ilościowy istniejących już oddziałów specjalizowanych oraz organizuje się nowe nie spotykane do tego czasu. Pojawia się również w ogromnych ilościach nowy sprzęt inżynieryjny, szczególnie wszelkiego rodzaju sprzęt przeprawowy oraz maszyny do robót ziemnych.

Oprócz oddziałów inżynieryjnych rozwinęły się również służby inżynieryjne, których zadaniem było zaopatrywanie wojsk inżynieryjnych w sprzęt i materiały inżynieryjne, naprawa sprzętu, zaopatrywanie w sprzęt inżynieryjny również innych rodzajów wojsk, organizacja eksploatacji zasobów miejscowych, urządzenie składnic, transport materiału itd.

W Armii Radzieckiej już na początku II wojny światowej okazało się, że wojsk inżynieryjnych jest zbyt mało w stosunku do wciąż mnożących się zadań. Przystąpiono do zwiększenia ilości saperów w pułkach i dywizjach piechoty. Jesienią 1942 r. do składu armii i frontu włączono brygady inżynieryjno-saperskie. Z chwilą sformowania korpusów, wiosną 1943 r. w ich skład włączono trzykompanijny batalion saperów. Następnie w maju 1943 r. przystąpiono do formowania szturmowych brygad inżynieryjno-saperskich przeznaczonych do wspólnego z piechotą i czołgami, szturmowania umocnionych pozycji obrony nieprzyjaciela.

Organizacja i rozwój wojsk inżynieryjnych ludowego Wojska Polskiego nierozzerwalnie wiąże się z formowaniem Sił Zbrojnych Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Równolegle z formowaniem związków taktycznych i operacyjnych formowane były pododdziały, oddziały i związki wojsk inżynieryjnych, które wchodząc organicznie w ich skład zabezpieczały działania we wszystkich rodzajach walki w czasie II wojny światowej.

Rozwój wojsk inżynieryjnych uwarunkowany był konkretnymi potrzebami wynikającymi z charakteru organizowanych ogólnowojskowych oddziałów, związków taktycznych i operacyjnych oraz z charakteru przewidywanych zadań inżynieryjnych, jakie miały być wykonywane w toku prowadzenia działań. Pododdziały inżynieryjne wchodziły organicznie w skład każdego pułku i każdej dywizji. Wszystkie armie oraz naczelne dowództwo posiadają własne oddziały i związki wojsk inżynieryjnych. Organizacja wojsk inżynieryjnych na wszystkich szczeblach jest ściśle związana ze strukturalnym rozwojem Wojska Polskiego.

W związku z takim układem zostały utworzone plutony saperów w pułkach piechoty i brygadzie pancernej, szwadron saperów w brygadzie kawalerii oraz bataliony saperów w każdej dywizji piechoty. W skład każdej armii wchodziła jedna brygada saperów, przy czym dowódcy 1 armii WP podlegał dodatkowo jeden zmotoryzowany batalion saperów. Natomiast Naczelny Dowódca WP miał w swojej dyspozycji dwie brygady saperów oraz jedną brygadę pontonowo-mostową sformowaną na bazie batalionów pontonowo-mostowych podlegających początkowo poszczególnym dowódcom armii.

I. ROLA WOJSK INŻYNIERYJNYCH W ZABEZPIECZENIU WALKI I OPERACJI

Wprowadzenie do uzbrojenia wojsk nowych środków rażenia, szczególnie broni jądrowej, rakiet, chemicznych środków rażących i substancji palnych, zwiększenie ilości czołgów i powszechne użycie innych pojazdów opancerzonych, szerokie stosowanie desantów powietrznych i morskich - wszystko to zwiększyło dynamizm pola walki i stworzyło możliwość gwałtownych zmian w stosunku sił walczących ze sobą stron.

Duża manewrowość i tempo działań rozwijających się na szerokim froncie i na znacznych głębokościach oraz możliwość zniszczenia sprzętu bojowego i terenu, zmieniające niekiedy jego pokrycie i konfigurację i poważnie utrudniające działania wojsk, to cechy pola walki decydujące o wzroście zadań i roli zabezpieczenia inżynieryjnego.

Celem zabezpieczenia inżynieryjnego jest przygotowanie terenu w zakresie stworzenia maksymalnie dogodnych warunków dla uzyskania swobody w prowadzeniu działań przez wojska własne oraz odpowiednio - utrudnienia prowadzenia działań przez przeciwnika. Cel ten osiąga się przede wszystkim poprzez zapewnienie pod względem inżynieryjnym:

- ochrony wojsk, uzbrojenia, bojowych środków technicznych, sprzętu i środków materiałowych przed środkami rażenia npla;
- zabezpieczenie ruchu i manewru wojsk własnych;
- utrudnienie ruchu i manewru wojsk nieprzyjaciela.

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego zależą od rodzaju prowadzonych działań bojowych, sytuacji na polu walki, warunków terenowych i decyzji dowódcy.

Zadania zabezpieczenia inżynieryjnego na współczesnym polu walki wykonują wszystkie rodzaje wojsk, wojska specjalne i służby w ścisłym współdziałaniu według jednolitego zamiaru i planu walki.

Współczesne wojska inżynieryjne to związki specjalne, przeznaczone do wykonania najbardziej skomplikowanych prac i przedsięwzięć zabezpieczenia inżynieryjnego oraz wzmocnienia wysiłków bezpośrednich wszystkich rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb w tym zakresie.

Przy wykonaniu zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, wojska inżynieryjne wykorzystują swój nowoczesny, bojowy sprzęt techniczny, sprzęt inżynieryjny oraz środki minowania i niszczenia.

Do bojowego sprzętu technicznego wojsk inżynieryjnych zaliczamy: parki pontonowe, desantowy sprzęt przeprawowy, kutry; maszyny do mechanizacji robót drogowych, mostowych, ziemnych; sprzęt do prac budowlanych; sprzęt do wiecienia studni oraz wydobywania i oczyszczania wody; sprzęt do budowy i pokonywania zapór inżynieryjnych; elektrownie siłowe i oświetleniowe; agregaty elektryczne; warsztaty remontu sprzętu inżynieryjnego.

W skład sprzętu inżynierskiego zalicza się: środki do prowadzenia rozpoznania inżynierskiego, budowy i pokonania zapór inżynierskich, maskowania, polowego zaopatrywania w wodę, rozbudowy rejonów zajmowanych przez wojska, budowy mostów; urządzenia elektrotechniczne; sprzęt do pracy pod wodą; części zamienne do sprzętu technicznego; sprzęt okopowy; zestawy narzędziowe.

Środki minowania i niszczenia obejmują: miny przeciwpancerne i przeciwpiechotne, materiał wybuchowy i środki zapalające.

II. PODSTAWY ORGANIZACJI WOJSK INŻYNIERYJNYCH

Zmiany w charakterze i założeniach prowadzenia współczesnych działań /walki i operacji/, a zatem i w zabezpieczeniu inżynierskim, powstałe wskutek pojawienia się broni masowego rażenia, spowodowały konieczność dalszego doskonalenia organizacji, uzbrojenia i technicznego wyposażenia wojsk.

Powiększenie się rozmachu działań bojowych, pojawienie się nowego zadania inżynierskiego - ochrona /obrona/ przed bronią masowego rażenia, skrócenie czasu na wykonanie zadań inżynierskich - wszystko to potwierdziło konieczność opracowania nowych rodzajów środków i sprzętu inżynierskiego oraz doskonalenie środków i sprzętu pozostających w uzbrojeniu.

W związku z różnorodnością i dużą objętością zadań inżynierskiego zabezpieczenia, wojska inżynierskie posiadają w swoim składzie jednostki różnych specjalności i różnego przeznaczenia wyposażone w różnorodny sprzęt inżynierski.

Według przynależności organizacyjnej i podległości pododdziały i oddziały oraz związki wojsk inżynierskich w większości wchodzi w skład ogólnowojskowych jednostek i dzielą się na pułkowe, dywizyjne, armijne i frontowe. I tak w składzie pułku zmechanizowanego /pułku czołgów/ znajduje się kompania; w dywizji batalion; w armii brygada. W składzie armii ponadto znajduje się szereg jednostek specjalnego przeznaczenia, jak np: pułk pontonowy, batalion desantowo-przepławowy, batalion maszyn inżynierskich itd.

W skład organicznych wojsk inżynieryjnych ogólnowojskowych oddziałów i związków zmechanizowanych i pancernych wchodzi następujące zasadnicze pododdziały /oddziały/:

- rozpoznania inżynieryjnego - przeznaczone do zbierania konkretnych danych dla potrzeb wykonania prac i przedsięwzięć inżynieryjnych wykonywanych wyłącznie przez wojska inżynieryjne;

- saperkie - przeznaczone do zabezpieczenia pokonywania systemu zapór inżynieryjnych i przeszkód, budowy zapór inżynieryjnych i wykonywania niszczeń, wykonywania inżynieryjnych prac maskowniczych, rozbudowy fortyfikacyjnej terenu, wykonywania prac drogowych i obsługi etatowego sprzętu przeprawowego podczas pokonywania przeszkód wodnych;

- pontonowe i desantowo-przeprawowe - przeznaczone do zabezpieczenia przeprawy wojsk przez przeszkody wodne;

- budowy mostów - przeznaczone do budowy, odbudowy i montażu mostów niskowodnych i kombinowanych o konstrukcji drewnianej i metalowej na podporach stałych i pływających;

- inżynieryjno-drogowe - przeznaczone do wykonywania niezbędnych napraw dróg, objazdów, urządzenia dróg na przełaj i brodów oraz montażu i budowy mostów na wąskich przeszkodach wodnych;

- minowania i niszczeń - z których tworzy się oddziały zaporowe przewidziane do minowania manewrowego i niszczeń;

- maszyn inżynieryjnych - przeznaczone do mechanizacji prac inżynieryjnych przy rozbudowie pozycji obronnych i rejonów rozmieszczenia wojsk i sprzętu bojowego;

- maskowania - przeznaczone do wykonywania specjalnych, inżynieryjnych prac maskowniczych;

- wydobywania i oczyszczania wody - przeznaczone do rozpoznania, wydobywania i oczyszczania wody, budowy i utrzymania punktów zaopatrywania w wodę;

- techniczne - przeznaczone do obsługi sprzętu i urządzeń elektrycznych oraz oświetleniowych, sprzętu mechanicznego i maszyn inżynieryjnych itp;

- naprawczo-ewakuacyjne - przeznaczone do wykonywania napraw maszyn i sprzętu w warunkach polowych i ewakuowania

uszkodzonych maszyn inżynieryjnych;

- składnica sprzętu inżynieryjnego.

W celu zwiększenia manewrowości i umożliwienia sprawniejszej realizacji zadań zabezpieczenia inżynieryjnego, wojska inżynieryjne mogą wykorzystywać śmigłowce do prowadzenia rozpoznania inżynieryjnego terenu, przeszkód wodnych, do ustawienia przeciwpancernych pól minowych, przerzutu pododdziałów wojsk inżynieryjnych do miejsc wykonywania zadań, do transportu sprzętu przeprawowego, elementów mostowych, pokryć drogowych i środków minersko-zaporowych.

III. ZASADY WYKORZYSTANIA WOJSK INŻYNIERYJNYCH W DZIAŁANIACH BOJOWYCH

W walce i operacji wojska inżynieryjne wykorzystuje się zgodnie z ich przeznaczeniem i możliwościami. Do wykonania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego część wojsk inżynieryjnych wykorzystuje się scentralizowanie, a część z nich wydziela się w celu wzmocnienia związków taktycznych /oddziałów/ rodzajów wojsk. W tym wypadku mogą one być przydzielone związkowi taktycznym /oddziałom/ lub wykonywać zadania na zasadzie wsparcia na korzyść tych związków /oddziałów/ pozostając w dyspozycji przełożonego wyższego szczebla.

Przydział pododdziałów /oddziałów/ wojsk inżynieryjnych może mieć dwojaki charakter. Po pierwsze może mieć miejsce przydział całkowity, wówczas gdy jest zawczasu zamierzony i po drugie, przydział ograniczony - uzależniony zadaniem, czasem lub przestrzenią.

Przydział ograniczony najczęściej może nastąpić w niezamierzonej, a wynikłej w czasie działań, sytuacji bojowej np:

- warunkując zadaniem, taka sytuacja może nastąpić wówczas, gdy oddziałowi /związkowi/ ogólnowojskowemu zmieniono zadanie i dla realizacji jego powinien on posiadać określony pododdział /oddział/ wojsk inżynieryjnych;

- w warunkach, kiedy określony pododdział /oddział/ wojsk inżynieryjnych ma do wykonania konkretne zadanie i po jego za-

kończeniu nie jest potrzebny. Stąd przydział uwarunkowany jest czasem wykonania tego zadania;

- w warunkach, gdy pododdział /oddział/ wojsk inżynierskich wykonując powierzone mu zadanie oderwał się od organicznej jednostki, przez co przełożony utracił możliwość dowodzenia i zaopatrywania.

Dowódca, któremu przydzielono oddział /pododdział/ wojsk inżynierskich, zapewnia wyposażenie go w niezbędne środki materiałowe potrzebne do wykonania zadań zabezpieczenia inżynierskiego oraz stwarza warunki do organizacji zabezpieczenia technicznego maszyn i sprzętu tego oddziału /pododdziału/. Organizacja zaopatrzenia materiałowego i zabezpieczenia technicznego związku taktycznego /oddziału, pododdziału/ wojsk inżynierskich, wyznaczonego do wykonania zadań inżynierskich w ramach wsparcia, jest obowiązkiem tego związku /oddziału, pododdziału/ wojsk inżynierskich i jego bezpośrednich przełożonych.

Przydział polega na wzmocnieniu oddziałów i związków taktycznych pododdziałami /oddziałami/ wojsk inżynierskich. Ta forma stosowana jest zwykle w okresie prowadzenia działań bojowych. W tym wypadku dowódca przydzielonego pododdziału /oddziału/ inżynierskiego w okresie wykonywania otrzymanego zadania podlega dowódcy ogólnowojskowemu.

Wsparcie polega na wykorzystaniu oddziałów wojsk inżynierskich wyższego szczebla do realizacji zadań inżynierskich na korzyść niższego szczebla. Klasycznym tego przykładem jest np. montowanie mostu pontonowego lub budowa mostu niskowodnego siłami armii na korzyść dywizji. Dowódca oddziału wojsk inżynierskich realizujący zadania postawione przez armię nie podlega dowódcy związku taktycznego.

Okres w jakim pododdziały /oddziały/ wojsk inżynierskich mogą się znajdować w dyspozycji dowódcy innych rodzajów wojsk, względnie w jakim czasie może trwać wsparcie, może być różny i określa się na podstawie aktualnej sytuacji bojowej oraz przewidywanych zadań bojowych. Okres ten zależy również od ilości i rodzaju prac oraz czasu potrzebnego na

ich wykonanie.

Ponadto do najważniejszych zasad użycia wojsk w czasie działań bojowych należą:

- a/ koncentrowanie zasadniczego wysiłku na głównym kierunku działania oddziałów i związków taktycznych;
- b/ ścisłe współdziałanie pododdziałów /oddziałów/ wojsk inżynierskich między sobą oraz z tymi rodzajami wojsk, których działania zabezpieczają;
- c/ użycie pododdziałów i oddziałów wojsk inżynierskich według ich specjalności zgodnie z przeznaczeniem, organizacją, uzbrojeniem i wyposażeniem;
- d/ urzutowanie sił i środków inżynierskich poszczególnych oddziałów wojsk inżynierskich w głąb oddziałów i związków taktycznych /operacyjnych/, dążąc przy tym do nierozpraszania ich wysiłku na poszczególnych kierunkach, a tym samym do nieutrudniania dowodzenia nimi i ich zaopatrywania.

Decyzja na użycie wojsk inżynierskich podejmowana jest w zależności od zadania oddziału /związku/ ogólnowojskowego i konkretnej sytuacji bojowej.

W każdym wypadku główny wysiłek wojsk inżynierskich należy skoncentrować na wykonaniu pierwszoplanowych zadań na głównym kierunku. Zasada ta może być zachowana w przypadku scentralizowanego wykorzystania wojsk inżynierskich, unikając ich nadmiernego rozdrobnienia i rozproszenia. Podstawowe siły i środki wojsk inżynierskich należy wykorzystywać dla wykonania głównych zadań zabezpieczenia inżynierskiego. Na przykład w działaniach zaczepnych główny wysiłek wojsk inżynierskich powinien być koncentrowany na zapewnieniu wysokiego tempa działań co oznacza, że podstawowymi zadaniami w tym przypadku są: wykonanie przejść w zaporach inżynierskich przeciwnika; przygotowanie i utrzymanie dróg; utrzymanie przepraw. Natomiast w działaniach obronnych główny wysiłek wojsk inżynierskich należy skoncentrować na stworzeniu warunków do zatrzymania, względnie zahamowania działań przeciwnika przez rozbudowę zapór inżynierskich oraz mechanizację prac obronnych, przyspieszając tym samym tempo ich wykonania.

Miejsce wojsk inżynieryjnych w ugrupowaniu bojowym /operacyjnym/ wojsk uzależnione jest od sytuacji bojowej i aktualnie wykonywanego zadania. Na głównych kierunkach działania może zaistnieć konieczność narastania wysiłku, w związku z potrzebami wykonania zadań uprzednio nie przewidzianych, dlatego w tym celu należy stworzyć odpowiednie ugrupowanie wojsk inżynieryjnych.

Ugrupowanie wojsk inżynieryjnych w walce powinno zapewnić możliwość wykonania zasadniczych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego przedłużenia ich wysiłku na ważniejszych kierunkach oraz wykonania zadań wynikających w czasie walki.

Z reguły w składzie tego ugrupowania w ogólnowojskowych oddziałach /związках/ zmechanizowanych i pancernych występują:

- oddział zaporowy /OZap/ - jeden ze środków walki z bronią pancerną nieprzyjaciela;
- oddział zabezpieczenia ruchu /OZR/ - element tworzony z udziałem osłaniającego go pododdziału piechoty /czołgów/;
- odwód inżynieryjny /OInż/ - środek odwodowy w rękach dowódcy.

Pozostałe pododdziały /oddziały/ wojsk inżynieryjnych odpowiednio rozmieszczone /ugrupowane/ w terenie działań wykonują konkretne prace i przedsięwzięcia zabezpieczenia inżynieryjnego stosownie do specjalizacji i przeznaczenia bojowego.

Mogą być również tworzone z ich składu - dla konkretnych potrzeb pola walki - specjalne grupy /np. saperskie grupy towarzyszenia czołgom/ lub też oddziały /np. przybrzeżno-morski oddział minowania w wypadku przeciwdesantowej obrony wybrzeża/.

Oddziały zaporowe tworzy się z pododdziałów minowania i niszczeń lub saperskich. Wyposaża się je w urządzenia do mechanicznego ustawienia min, dwie-trzy jednostki minowania oraz materiał wybuchowy. Zadaniem oddziału zaporowego jest

minowanie i wykonywanie niszczeń na kierunkach ataków i kontrataków /przeciwuderzeń/ broni pancernej nieprzyjaciela, osłona zaporami przeciwpancernymi rubieży rozwinięcia wojsk, skrzydeł, luk i styków oraz rubieży opanowanych w toku walki.

Oddziały zabezpieczenia ruchu tworzy się głównie z etatowych pododdziałów inżynieryjno-drogowych oraz z pododdziałów saperów wyposażonych w niezbędny sprzęt i materiały zapewniające przygotowanie drogi do ruchu wojsk. Zadaniem jego jest przygotowanie i utrzymanie dróg do ruchu wojsk w kolumnach w czasie marszu, w natarciu w celu wyjścia z rejonów wyczekiwania lub rejonów ześrodkowania do rubieży rozwinięcia i ataku lub wprowadzenia do walki i w czasie pościgu za wycofującym się nieprzyjacielem, a także podczas odwrotu wojsk własnych.

Oddziały zabezpieczenia ruchu wykonują swoje zadania pod osłoną grup ubezpieczenia, wydzielanych z pododdziałów piechoty /czołgów/, ściśle współdziałając z zabezpieczanymi przez nie oddziałami /ZT/ rodzajów wojsk, które w razie potrzeby mają wydzielać wzmocnienie dla oddziałów zabezpieczenia ruchu.

Odwody inżynieryjne tworzy się od szczebla pułku wzwyż. Rola tych odwodów wzrosła w warunkach zastępowania broni masowego rażenia, kiedy to najbardziej typowe jest działanie na kierunkach. Skład odwodu zależy od sytuacji oraz posiadanych sił i środków. We wszystkich wypadkach powinien on zapewnić wykonanie tych zadań, które wynikną w czasie prowadzenia działań, kiedy to dodatkowe wzmocnienie oddziałów lub związków ogólnowojskowych oraz przegrupowanie już działających inżynieryjnych elementów ugrupowania bojowego /operacyjnego/ będzie niemożliwe, względnie niecelowe. Odwód inżynieryjny jest również przewidziany do wzmocnienia w toku walki związków taktycznych /oddziałów/ rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb, wykonywania nieprzewidzianych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego i zastąpienia tych pododdziałów wojsk inżynieryjnych, które utraciły zdolność do wykonywania zadań.

Podczas działania wojsk inżynieryjnych musi być ściśle przestrzegana zasada współdziałania między własnymi pododdzia-

łami i oddziałami, jak również z innymi rodzajami wojsk. Istota współdziałania polega na uzgodnionym działaniu wojsk inżynieryjnych z innymi rodzajami wojsk w zakresie zadań, celu, czasu i miejsca ich wykonania.

Współdziałanie między pododdziałami i oddziałami wojsk inżynieryjnych organizuje szef saperów /szef wojsk inżynieryjnych/. Natomiast wewnątrz pododdziałów /oddziałów/ organizują ich dowódcy zgodnie z wytycznymi szefa saperów /szefa wojsk inżynieryjnych/.

Natomiast współdziałanie pododdziałów /oddziałów/ wojsk inżynieryjnych z oddziałami /związkami/ rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb organizuje sztab ogólnowojskowy na podstawie decyzji dowódcy. Dla realizacji współdziałania jest konieczna znajomość: zadań bojowych zabezpieczanych wojsk; zadań zabezpieczenia inżynieryjnego i sposobów ich realizacji; właściwego wykorzystania pododdziałów /oddziałów/ wojsk inżynieryjnych; zasad dowodzenia pododdziałami /oddziałami/ wojsk inżynieryjnych i organizacji łączności między nimi. Ponadto w tym zakresie konieczna jest wzajemna wymiana informacji.

Organizując współdziałanie wojsk inżynieryjnych z innymi rodzajami wojsk, w zależności od rodzaju działań bojowych i sytuacji, należy uzgodnić miejsce i czas wykonania najważniejszych w tych warunkach zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

W działaniach zaczepnych bardzo ważne jest uzgodnienie: organizacji i działania rozpoznania inżynieryjnego nieprzyjaciela i terenu; działania pododdziałów /oddziałów/ wojsk inżynieryjnych wyznaczonych do przygotowania i utrzymania dróg; ilości, miejsca, sposobu i czasu wykonania przejść w zaporach inżynieryjnych przed przednim skrajem oraz sposobu przejścia wojsk przez te przejścia.

Mając na względzie zapewnienie wysokiego tempa działań zaczepnych konieczne jest uwzględnienie: sposobu, rodzaju wydzielanych środków i kolejności wykonania prac przy pokonywaniu zawałów, zniszczeń, stref skażonych, a w czasie

forsowania przeszkód wodnych ponadto typu, ilości, miejsca i czasu budowy przepraw oraz sposobu ich utrzymania.

W obronie należy uzgadniać miejsce i czas budowy zapór; miejsce, rodzaj wydzielanych środków mechanizacji i czas wykonania prac przy urządzeniu rejonów i pasów obrony; kolejność zaopatrywania wojsk w elementy konstrukcji obiektów składanych oraz miejsce przygotowania materiałów budowlanych.

We wszystkich rodzajach działań bojowych konieczna jest organizacja współdziałania pomiędzy dwoma elementami ugrupowania bojowego /operacyjnego/, takimi jak oddział zaporowy i oddział przeciwpancerny, oraz uzgodnienie sposobu osłony wojsk inżynieryjnych w czasie wykonania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

We wszystkich wypadkach współdziałanie powinno być zorganizowane w krótkim czasie, ażeby nie hamowało rozwoju działań wojsk w ramach otrzymanego zadania.

Przy każdorazowym decydowaniu o bojowym użyciu wojsk inżynieryjnych należy brać pod uwagę powszechność saperyzacji wojsk.

Działanie wojsk inżynieryjnych należy zawsze ściśle i optymalnie zgrywać z wysiłkiem pododdziałów /oddziałów/ rodzajów wojsk, wojsk specjalnych i służb, bezpośrednio wykonujących określone prace i przedsięwzięcia zabezpieczenia inżynieryjnego.

x

x

x

Powodzenie w użyciu wojsk inżynieryjnych do wykonania zadań zabezpieczenia inżynieryjnego oraz w wykonaniu manewru tymi wojskami na polu walki może być osiągnięte jedynie w przypadku dobrze zorganizowanego dowodzenia.

Podstawą dowodzenia wojskami inżynieryjnymi jest decyzja dowódcy ogólnowojskowego. W celu uzyskania powodzenia w dowodzeniu podległymi sobie pododdziałami /oddziałami/ szef saperów /szef wojsk inżynieryjnych/ powinien utrzymywać je

w stałej gotowości bojowej, we właściwym czasie stawiać zadania, organizować i utrzymywać nieprzerwane współdziałanie wojsk inżynieryjnych z innymi rodzajami wojsk oraz między własnymi pododdziałami /oddziałami/. Jednym z podstawowych warunków powodzenia w kierowaniu działalnością wojsk inżynieryjnych jest posiadanie dobrze zorganizowanej łączności. Najefektywniejszym sposobem dowodzenia jest osobiste kierownictwo przez szefa saperów /szefa wojsk inżynieryjnych/ głównymi przedsięwzięciami inżynieryjnymi oraz ciągła kontrola postępu wykonywanych zadań zabezpieczenia inżynieryjnego.

OPRACOWAŁ:
ST. WYKŁADOWCA KATEDRY TWInż.

/-/ płk dypl. Karol DIDEŃKO

Wykonano w 20 egz.

Egz. nr 1-20 bibl. tajna
Wyk. płk Dideńko
Druk. OH, dn. 12.11.70r.
Nr ks. 01571/03389/WW
Kor. M.G.

